

# РЕШЕНИЕ

№ 1532

гр. Плевен, 30.10.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, VI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на осемнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Силвия Г. Даскалова

при участието на секретаря НАТАЛИЯ СТ. НИКОЛОВА  
като разгледа докладваното от Силвия Г. Даскалова Гражданско дело № 20234430104404 по описа за 2023 година

на основание данните по делото и закона, за да се произнесе взе предвид следното:

Обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл.344, ал.1, т.1 КТ, чл.344, ал.1, т.2 КТ и чл.344, ал.1, т.3, вр.чл.225, ал.1 КТ.

Производството по делото е образувано по подадена искова молба от А. Д. А., ЕГН \*\*\*\*\* от гр.Плевен, Плевен, ул. „\*\*\*\*“ №\*\*\*, чрез адв. М. Л. от АК-Плевен, против \*\*\*, гр.Долни Дъбник, обл.Плевен, ул. „\*\*\*\*“ №\*\*\* ЕИК \*\*\*, представлявано от \*\*\* Ж.Т., с посочено правно основание чл.344, ал.1, т.1 КТ, чл.344, ал.1, т.2 КТ и чл.344, ал.1, т.3 КТ.

Твърди се, че със Заповед № \*\*\*/30.06.2023г. на \*\*\* на \*\*\* "\*\*\*\*"- гр.Долни Дъбник, на основание чл.325, ал.1, т.3 от Кодекса на труда е прекратено трудовото правоотношение на ищеца, обективизирано в Трудов договор № \*\*\*/15.09.2009г., изменено на основание чл.119 от КТ с Допълнително споразумение № \*\*\*/28.10.2022г. на длъжността "\*\*\*\*" с код по НКПД \*\*\*, считано от 01.07.2023г., без предизвестие, поради изтичане на уговореният срок - 30.06.2023г. Сочи се, че с последваща Заповед №

РД\*\*\*/06.07.2023г. е допусната поправка на очевидна фактическа грешка в заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение в частта, при която грешно е изписано ЕГН на ищеца, което следва да се чете - "ЕГН \*\*\*\*\*". Излагат се доводи, че издадената заповед е незаконосъобразна и необоснована. Отправено е искане да бъде отменена и да бъде признато уволнението за незаконно.

Ищецът твърди, че до датата на прекратяване на трудовото правоотношение, с ответника е бил на длъжности в трудови правоотношения, обективирани в съответните заповеди и допълнителни споразумения, подробно описани на л.3-л.4, в т.1.-т.10 от исковата молба.

Ищецът излага доводи, че съгласно описаните в т.4-т.10 от настоящата искова молба допълнителни споразумения, основният трудов договор е този, описан в т.3, а именно Трудов договор № \*\*\*/15.09.2009г. Посочва, че този трудов договор е сключен на основание чл.68, ал.1, т.2 от КТ със срок не по-късно от 31.08.2010г., като с Допълнително споразумение № РД-\*\*\*/01.09.2011г., трудовият договор е трансформиран като безсрочен при условията на чл.67, ал.1, т.1 от КТ. Твърди, че като такъв е действал до сключване на допълнително споразумение № \*\*\*/28.10.2022г., в което без наличие и посочване на правно основание и мотиви е въведен срок на договора - 30.06.2023г. Сочи, че в оспорваната заповед за прекратяване на трудовото правоотношение са посочени именно Трудов договор № \*\*\*/15.09.2009г. и Допълнително споразумение № \*\*\*/28.10.2022г.

Излага доводи, че от представените му на основание чл.128 от КТ копия от всички документи, свързани с трудовото му правоотношение, неясен остава въпросът прекратен ли е и на какво основание трудовият договор, описан в т.1 от настоящата молба - Трудов договор № \*\*\*16.09.2002г., изменен с допълнително споразумение № \*\*\*01.07.2003г., с което този договор става безсрочен на основание чл.67, ал.1, т.1 от КТ. Твърди, че в издаденото му удостоверение за деклариране данни изх.№ \*\*\*/25.07.2023г. от ТД на НАП В.Търново, касаещо справка актуално състояние на всички трудови договори, ответникът е декларирал в графа № 4, че сключеният договор от 15.09.2009г /основният трудов договор/, променен с допълнително споразумение от 01.09.2011г., е прекратен на 17.09.2015г., а трудов договор, сключен на 16.09.2002г. е прекратен на 01.07.2023г. В тази връзка счита, че

ответникът е декларирал в НАП невярна и непълна информация за трудовите му правоотношения и от тази информация не могат да се правят коректни изводи за хронологията на правоотношенията му с ответника.

Посочва, че за месеца, предхождащ уволнението — месец юни 2023г., съгласно извлечение от платежната ведомост, е получил брутно трудово възнаграждение в размер на 1554,14 лева.

Ищецът излага доводи, че сключването на срочен трудов договор, каквото е Допълнително споразумение № \*\*\*/28.10.2022г., в което е уговорен срок на основния трудов договор - 30.06.2023г. е допустимо само при спазване на императивните условия на чл.68, ал.3 и ал.4 от КТ. В противен случай и при условията на чл.68, ал.5 от КТ, такъв договор се счита за сключен за неопределено време. Твърди, се, че от съдържанието на Допълнително споразумение № РД16- \*\*\*/28.10.2022г. не става ясно на какво основание е уговорен срочен договор - дали при условията на чл.68, ал.3 от КТ "за изпълнение на временни, сезонни или краткотрайни работи и дейности, както и с новопостъпващи работници и служители в обявени в несъстоятелност или в ликвидация предприятия" или при условията на чл.68, ал.4 от КТ- "по изключение за срок най-малко една година за работи и дейности, които нямат временен, сезонен или краткотраен характер, а по изрично писмено искане на работника или служителя - за по-кратък срок".

Счита, че в настоящия случай, изискванията на чл.68 от КТ не са спазени, тъй като при подписване на допълнителното споразумение за уговорен срок на договора, не са били налице нито едно от изискванията и предпоставките на 68 ал.3 и ал.4 от КТ. В тази връзка релевира доводи, че по отношение на процесното трудово правоотношение не е приложимо прекратителното основание по чл.325, т.3 от КТ, тъй като на основание чл.68, ал.5 от КТ, трудовото правоотношение е станало безсрочно.

Излага аргументи, че при трансформиране на безсрочен трудов договор - Допълнително споразумение № РД-\*\*\*/01.09.2011г. в срочен Допълнително споразумение № РД16- \*\*\*/28.10.2022г./ съгласно разпоредбата на чл.67, ал.3 от КТ, се изисква изрично желание на работника или служителя, заявено писмено. Волеизявлението на работника или служителя в този смисъл е нарочно, вън от споразумението по чл.119 от КТ и трябва да го предхожда. Сочи, че такова желание от негова страна, заявено писмено за

трансформиране на безсрочен трудов договор в срочен, не е извявал. В тази връзка счита оспорваната заповед за прекратяване на трудовото правоотношение за незаконосъобразна.

Счита, че към момента на сключване на трудов договор № \*\*\*/15.09.2009г. е съществувал Трудов договор № \*\*\*/16.09.2002г, изменен с Допълнително споразумение № \*\*\*/01.07.2003г. с което този договор станал безсрочен на основание чл.67, ал.1, т.1 от КТ, за който няма информация да е прекратен. Поради гореизложеното счита Трудов договор № РД 16- \*\*\*/15.09.2009г. и оспорваната заповед за прекратяването му за незаконосъобразни.

В заключение е отправена молба Съдът да отмени Заповед № \*\*\*/30.06.2023г. на основание чл.325 ал.1 т.3 от КТ на \*\*\* на \*\*\* "\*\*\*\*"- гр.Долни Дъбник, като незаконосъобразна и да признае уволнението за незаконно на основание чл.344, ал.1, т.1 от КТ; да бъде възстановен ищеца на последната заемана от него длъжност преди уволнението - "\*\*\*\*" с код по НКПД \*\*\* в \*\*\* "\*\*\*\*" - гр.Долни Дъбник, на основание чл.344, ал.1, т.2 от КТ; да бъде осъден ответника на основание чл.344, ал.1, т.3 от КТ да заплати на ищеца обезщетение за времето, през което е останал без работа поради уволнението, считано от 30.06.2023г. до 30.12.2023г в размер на 9324,84 лева, изчислено на база последно месечно брутно възнаграждение, ведно със законната лихва върху сумата от датата на подаване на исковата молба до окончателното и изплащане. Претендират се разноси. Не са направени доказателствени искания.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил писмен отговор от ответника по делото, чрез адв. А. Д. от АК-Плевен, който счита исковата молба за допустима и неоснователна. Изложени са доводи, че трудовото правоотношение на ищеца, заемал длъжността „\*\*\*\*" при ответника, е прекратено със Заповед №\*\*\*/30.06.2023г. на \*\*\* на \*\*\*\*"\*\*\*\*" гр.Долни Дъбник на осн.чл. 325, ал.1, т.3 от КТ „с изтичане на уговореният срок".

Сочи се, че трудовото правоотношение на ищеца е възникнало въз основа на Трудов договор №РД\*\*\*/15.09.2009г., сключен на осн.чл. 68, ал.1, т.2 от КТ за срок не по-късно от 31.08.2010г."

Твърди се, че въз основа на Заявление с вх.№РД \*\*\*/26.10.2022г., депозирано от ищеца, същият е преназначен на длъжност „\*\*\*\*". Твърди се,

че на 14.10.2022г. на ищеца е връчена и той е подписал длъжностна характеристика за длъжността. Твърди се, че на 28.10.2022г. е подписано Допълнително споразумение, в което е обективизирана извършената промяна на длъжността на ищеца в „\*\*\*“ и трудовият договор е променен в срочен - до 30.06.2023г.

Излагат се аргументи, че със сключването на срочен трудов договор, действието на безсрочния договор, който е бил в сила между работодателя и работника към момента на сключване на срочния трудов договор, се прекратява без да е необходимо работодателят да постановява изрична заповед за това.

Ответникът счита, че в съответствие с разпоредбата на чл. 119 КТ, по взаимно съгласие, изразено в писмена форма, страните са внесли промяна в трудовото правоотношение по отношение на длъжността и срока на трудовия договор на работника, който от договор за неопределено време се е превърнал в срочен трудов, който в последствие е прекратен поради изтичане на уговорения срок.

Твърди се, че ищецът е дал съгласието си да бъде преназначен на длъжността „\*\*\*“ както в подаденото от него Заявление, така и в подписаните в последствие длъжностна характеристика и Допълнително споразумение от 28.10.2022г, в което изрично е посочено, че „работодателят преназначава, а работникът се съгласява да изпълнява длъжността „\*\*\*“ в срок до 30.06.2023г.", т.е. - дадено е пълно и безусловно съгласие за извършената промяна на трудовото правоотношение на ищеца. Ответникът твърди, че липсват твърдения ищецът да е бил принуден да подпише документите, или да не е бил запознат с тях, или да не е бил съгласен с договореното.

Излагат се доводи, че „\*\*\*“ е специалист който работи с деца със специални образователни потребности /СОП/ на територията на общообразователните училища. Посочва се, че работата на \*\*\* не е част от постоянния и основен предмет на дейност на работодателя-тоест-част от преподавателската дейност, тъй като необходимостта от \*\*\* е налице само при определени случаи - когато в училището има деца със СОП и тази работа е временна - тя има случаен характер и необходимостта от същата се определя индивидуално за всяка учебна година, в зависимост от това, дали за съответната учебна година в училището ще се обучават деца със СОП, какъв е

техният брой и какъв вид /дългосрочна или краткосрочна/ помощ е определена да им бъде оказвана.

Развиват се съображения, че дейността на ищеца, за разлика от дейността на другите \*\*\*и, има временен характер, като необходимостта от такава длъжност е индивидуално определяема за всяка учебна година в зависимост от това дали в училището има деца със СОП или не. Ответникът се аргументира, че обратното би означавало, че след като е преминала нуждата от \*\*\*, респективно от екип за подкрепа, екипът и респ. — длъжността ще продължат да съществуват формално, без да изпълняват никакви трудови функции. В тази връзка се сочи, че работата на \*\*\* \*\* може да се изпълнява до момента до който съществува и не е прекратена (предсрочно) работата на създадения от \*\*\* екип за подкрепа на личностно развитие на учениците със СОП, която крайна дата на изпълнение е строго фиксирана-изтичането на всяка учебна година.

Излагат се аргументи, че дори да се приеме, че дейността и работата, изпълнявана от ищеца няма характеристиките на временна, то тя има характеристиките на изключението по чл.68, ал.4 от КТ. Длъжността "\*\*\*\*" изначално е определена в ЗПУО и в НПО и е регламентирана за заемане за точно определено време- една учебна година и с точно фиксирани и заложиени дейности по ресурсното подпомагане. Излагат се доводи, че предвиденото в §1 т.8 от ДР на КТ "изключение" по смисъла на чл. 68, ал. 4, което налага срочността на работата на екипа за подпомагане е изрично нормативно регламентирано в подзаконов нормативен акт НПО- чл.128, ал.1, то няма основание и причина същото да бъде изрично вписвано в трудовия договор, тъй като се приема, че същото е общоизвестно и когато \*\*\* \*\* е поискал и приел да бъде преназначен на тази длъжност по реда на чл.119 от КТ за определен срок, той е бил наясно със законовата уредба във връзка с длъжността му и с факта, че след изтичане на срока - трудовото му правоотношение следва да бъде прекратено.

По отношение на исковете по чл. 344, ал.1, т.2 КТ и чл. 344, ал.1, т.3 КТ, се излагат доводи, че са неоснователни и недоказани.

Претендират се разноси. Не са направени доказателствени искания.

В открито съдебно заседание ищецът не се явява, представлява се от адв. М. Л. от АК-Плевен, като исквата молба се поддържа по изложените

съображения. По отношение на иска по чл. 344, ал.1, т.3 КТ вр. чл. 225, ал.1 КТ се прави изменение на осн. чл. 214 ГПК, като същият се счита предявен за 11822,10 лева. Претендират се разноси.

В открито съдебно заседание ищецът не се явява, представлява се от адв. А. Д. от АК-Плевен, като отговора на исковата молба се поддържа по изложените съображения. Претендират се разноси.

Съдът като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Установява от представеното заверено копие на личното трудово досие на ищеца, че А. А. е бил в трудово правоотношение с ответника съгласно трудов договор №РД\*\*\*/15.09.2009г., като съгласно този договор е заемал длъжността „\*\*\*“ /0,5 бр./, и „\*\*\*“ /0,5 бр./.

Установява от представеното заверено копие на Допълнително споразумение № РД16- \*\*\*/28.10.2022г., към горепосочения трудов договор, че работодателят е преназначил, а А. А. се е съгласил да изпълнява длъжност „\*\*\*“ с код по НКПД \*\*\*, считано от 28.10.2022г., в срок до 30.06.2023г. От завереното копие на личното трудово досие се установява, че е депозирано Заявление от А. А., с Вх. № РД \*\*\*/26.10.2022г. по описа на \*\*\* „\*\*\*“, с което заявление моли да бъде преназначен на длъжността „\*\*\*“.

Установява се от заверено копие на Заповед № \*\*\*/30.06.2023г. на \*\*\* на \*\*\* "\*\*\*\*"-гр.Долни Дъбник, че на основание чл.325, ал.1, т.3 от Кодекса на труда е прекратено трудовото правоотношение на ищеца, обективизирано в Трудов договор № \*\*\*/15.09.2009г., изменено на основание чл.119 от КТ с Допълнително споразумение № \*\*\*/28.10.2022г. на длъжността "\*\*\*\*" с код по НКПД \*\*\*, считано от 01.07.2023г., без предизвестие, поради изтичане на уговореният срок - 30.06.2023г. Установява се от заверено копие на Заповед № РД\*\*\*/06.07.2023г., че е допусната поправка на очевидна фактическа грешка в заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение в частта, при която грешно е изписано ЕГН на ищеца, което следва да се чете - "ЕГН \*\*\*\*\*".

От приложената от ищеца справка за актуално състояние на трудови договори /заверено копие на л.26 от делото/, издадена на ищеца, е видно, че

последният регистриран трудов договор на ищеца е прекратен на 01.07.2023г.

От приложеното заверено копие на удостоверение за декларирани данни, издадено от НАП на 25.07.2023г. / на л. 25 от делото/, като приложение е посочена горепосочената справка за актуално състояние на трудови договори /заверено копие/, издадена на ищеца.

От приетото заключение на съдебно – икономическата експертиза, се установява, че основната заплата на ищеца е 1545 лева, клас прослужено време- 23% е 355,35 лева. Обезщетението за шест месечен период от 01.07.2023г.-31.12.2023г. е в размер на 11822,10 лева, обезщетението за периода 01.07.2023г.-27.09.2023г./дата на насрочено първо съдебно заседание/ е 5703,64 лева. В открито съдебно заседание вещото лице уточнява, че ищецът е с прекратено трудово правоотношение, считано от 01.07.2023г., която дата вещото лице е съобщило при изготвяне на заключението. Съдът кредитира заключението като компетентно изготвено.

Видно е от оспорената Заповед № \*\*\*/30.06.2023г. на \*\*\* на \*\*\* "\*\*\*\*"- гр.Долни Дъбник, че като основание за прекратяване на трудовия договор на ищеца е посочено чл. 325, ал. 1, т. 3 КТ, а в мотивната ѝ част е за причина за прекратяване на трудовия договор е посочено – трудовият договор се прекратява без предизвестие, с изтичане на уговорения срок.

По иска с правно основание чл.344, ал.1, т.1 от КТ:

Съдът намира, че в трудовия договор не са посочени каквито и да било обстоятелства които да обосновават срочността му, а изпълнението на длъжността "\*\*\*\* " не може да се счете за изпълнение на временни, сезонни или краткотрайни работи и дейности. Съдът намира за неоснователни аргументите на ответника, че длъжността на ищеца не е част от постоянния и основен предмет на дейност на работодателя-тоест част от преподавателската дейност, че работата на \*\*\* \*\*\* има временен и случаен характер и необходимостта от такъв \*\*\* е налице при определени случаи /когато в училището има деца със специални образователни потребности/, че се определя индивидуално за всяка година. Тези съображения на ответника биха имали отношение евентуално във връзка с планиране на щатното разписание на длъжностите и предвиждане на щатни бройки за длъжност "\*\*\*\*" за всяка учебна година, респективно увеличаване или намаляване на щатните бройки конкретно за тази длъжност, което работодателят прави чрез



изменение на щатното разписание. Именно изменението на щатното разписание отразява решението на работодателя свързано с организацията на работа и необходимите за изпълнението ѝ щатни бройки, което и е представлява неговото решение за организацията на работа взето по целесъобразност.

Съгласно чл. 28 от ДР към ЗПУО (предишна т. 24 - ДВ, бр. 82 от 2020 г., предишна т. 26 - ДВ, бр. 34 от 2022 г.) " Ресурсно подпомагане на деца и ученици" е осигуряване на обща и допълнителна подкрепа, основана на оценката на потребностите на децата и учениците, което включва осъществяване на дейности от специалисти, насочени към личностно развитие на децата и ученици със специални образователни потребности, и с оглед постигане на целите, заложи в планове за подкрепа и в индивидуалните им учебни програми.

Същевременно в раздел II от същия закон и в чл. 174 и следващите е посочено, че на учениците се предоставя подкрепа за личностно развитие, която осигурява подходяща физическа, психологическа и социална среда за развиване на способностите и уменията им. Подкрепата за личностно развитие се прилага в съответствие с индивидуалните образователни потребности на всяко дете и на всеки ученик. А за реализиране на общата и допълнителната подкрепа в детските градини и училищата работят психолог или педагогически съветник, логопед, социален работник и ресурсни \*\*\*и. Никъде не е предвидено, че ресурсните \*\*\*и са такива, които временно са заети в образователния процес.

Съгласно чл. 190, ал. 1 от ЗПУО "към регионалните центрове за подкрепа на процеса на приобщаващото образование се създават регионални екипи за подкрепа за личностно развитие на децата и учениците със специални образователни потребности. Съгласно 188 и чл. 189 от същия закон, екип за подкрепа има в училищата, като допълнителната подкрепа се предоставя въз основа на оценката на индивидуалните потребности, която се извършва от екип за подкрепа за личностно развитие в детската градина или в училището, който освен това и изпълнява функции, предвидени в държавния образователен стандарт за приобщаващото образование. А в състава на екипите се включват ресурсни \*\*\*и, специални педагози, включително от центровете за специална образователна подкрепа, психолози, логопеди и

други специалисти при необходимост, както и представители на регионалните управления на образованието.

Във връзка с гореизложеното, Съдът намира, че заемането на длъжност "\*\*\*\*" е свързано с наличието на деца със СОП в съответното училище, на които се осигурява допълнителна подкрепа, с оглед изпълняване на държавния образователен стандарт за приобщаващото образование, като работата на \*\*\* \*\*\* няма характер на временна работа.

Съгласно [чл. 192, ал. 1 от ЗПУО](#) детските градини и училищата са длъжни да приемат деца и ученици със специални образователни потребности. Обучението на деца и ученици със специални образователни потребности задължително се подпомага от \*\*\* съобразно потребността на детето и ученика. Според [чл. 193, ал. 2 от ЗПУО](#) "броят на ресурсните \*\*\*и се определя в зависимост от броя на децата и учениците със специални образователни потребности, от вида на подкрепата и от броя часове за ресурсно подпомагане при условията на държавния образователен стандарт за приобщаващото образование.

В случая ответникът не твърди, респективно и не доказва в ответното училище да няма приети деца със специални образователни потребности.

Съдът намира, че никъде не е определено заемането на длъжността „\*\*\*\*“ да е обвързано с времеви ограничения. Работата по краткосрочни и дългосрочни програми за подпомагане на деца със специални образователни потребности, образуването на екипи, които действат в продължение на една учебна година и източниците на финансиране не отличават дейността на \*\*\* от работата на останалите преподаватели. Съгласно разпоредбата на [чл. 197, ал. 1-3 от ЗПУО](#), длъжността "\*\*\*\*", наред с длъжността \*\*\*, е предвидена, като такава в ЗПУО, която да се изпълнява в училищата от педагогически персонал, във връзка с предоставяне на подкрепа за личностно развитие на децата и учениците със специални образователни потребности. Учебната година е само организационна форма на обучението, продължаващо постоянно и непрекъснато.

Необходимостта да се обучават деца със специални образователни потребности по смисъла на [параграф 1, т. 27 от ЗПУО](#) е трайна. От децата, които задължително трябва да бъдат образовани, определен процент имат и ще имат такива нужди, които възникват при сензорни увреждания, физически

увреждания, множество увреждания, интелектуални затруднения, езиково-говорни нарушения, специфични нарушения на способността за учене, разстройства от аутистичния спектър, емоционални и поведенчески разстройства. Ето защо срочен договор с ресурсен служител може да се сключи само по изключение на основание чл. 68, ал. 4 от КТ. Съгласно т. 8 на параграф 1 от Допълнителните разпоредби на КТ изключение по смисъла на тази разпоредба е налице при конкретни икономически, технологически, финансови, пазарни и други обективни причини от подобен характер, съществуващи към момента на сключване на трудовия договор, посочени в него и обуславящи срочността му. Такива причини не са посочени в трудовия договор на ищеца.

В § 1, т. 5 от ДР на ЗПУО е предвидено, че училищата предоставят образователна услуга, а "Дейности, които са обект на държавна политика" са дейностите, изпълнявани от институциите в системата на предучилищното и училищното образование, до които децата и учениците имат осигурен равен достъп и са пряко свързани с отглеждането, възпитанието и обучението им, придобиването на основно и средно образование и/или професионална квалификация или с подкрепа на личностното им развитие. Тези дейности нямат икономически характер, определят се с държавния образователен стандарт за финансирането на институциите и се финансират изцяло или частично от държавния бюджет в съответствие с този закон и при условия, по ред и в размери, определени от Министерския съвет. При тази организация на дейностите по образованието задължителните учебни часове се съчетават с форми на подкрепа на деца със специални образователни потребности.

Ако работодателят -ответник е имал предвид изложените от него съображения, които обуславят срочността на сключения с ищеца трудов договор, е следвало да посочи причините за това в самия договор. В трудовия договор сключен между страните не са посочени каквито и да било обстоятелства, които да обосновават срочния му характер,

Условията, при които може да се сключи трудов договор за определен срок са регламентирани в разпоредбата на чл. 68 КТ, а изключението е предвидено в чл. 68, ал. 4 КТ и то е "по изключение", което според § 1, т. 8 от ДР на КТ е налице при конкретни икономически, технологически, финансови, пазарни и други обективни причини от подобен

характер, съществуващи към момента на сключване на трудовия договор, посочени в него и обуславящи срочността му.

Началното сключване на срочен трудов договор за определено време е допустимо в две групи от случаи, посочени съответно в [чл. 68, ал. 3](#) и [ал. 4 от КТ](#). Първата група съдържа три вида работи-временни сезонни и краткотрайни. Временни са работите, които имат случаен и еднократен характер спрямо постоянния основен предмет на дейност на работодателя, който те подпомагат. Тяхната продължителност е от няколко дни до няколко месеца и се изчерпват с изпълнението им. Сезонни са работите, които зависят от годишното време, а краткотрайни са работите с епизодичен и кратък срок за изпълнение. Другата хипотеза е сключване на срочни договори с новопостъпващи работници или служители в обявени в несъстоятелност или в ликвидация предприятия. Втората група от случаи, при които може да се сключи срочен трудов договор съгласно [чл. 68, ал. 4 от КТ](#), е за работи и дейности, които нямат временен, сезонен или краткотраен характер, а се отнасят до основния предмет на дейност на работодателя. Това обаче е възможно само по изключение. Какво представлява изключението е посочено в [параграф 1, т. 8 ДР на КТ](#). Според легалната дефиниция " изключение" по смисъла на [чл. 68, ал. 4 от КТ](#) е налице при конкретни икономически, технологически, финансови, пазарни и други обективни причини от подобен характер, съществуващи към момента на сключване на трудовия договор, посочени в него и обуславящи срочността му/ [решения № 94 от 17.04.2018 г. по гр. д. № 3082 по описа за 2017 г. на IV ГО, № 164 от 18.02.2010 г. по гр. д. № 4656 по описа за 2008 г. на I ГО, № 104 от 23.02.2010 г. по гр. д. № 453 по описа за 2009 г. на III ГО на ВКС и други/](#).

\*\*\* \*\* е специалист (специален педагог, логопед, психолог, слухово-речеви рехабилитатор, \*\*\* на деца с нарушено зрение), който работи с деца със специални образователни потребности в съответното учебно заведение. Следователно работата на \*\*\* \*\* е част от постоянния и основен предмет на дейност на работодателя-тоест-част от преподавателската дейност. Тази работа не може да се окачестви като временна, тъй като няма случаен и еднократен характер. Децата със специални образователни нужди са неразделна и постоянна част от децата, които трябва да получат задължителното обучение до 16-годишна възраст съгласно [чл. 53, ал. 2 от](#)

Конституцията на Република България. Аргументи за временния характер на дейността на \*\*\* \*\*\* не могат да бъдат черпени нито от продължителността на изпълняваните програми, нито от формирането на екипи за определено време, нито от източниците на финансиране. И при другата обичайна преподавателска дейност на деца без специални образователни нужди програмите са за период от една учебна година, няма пречка да бъдат формирани екипи за специални цели, а средствата за финансиране могат да идват от различни източници. Това означава, че разграничение по тези критерии между работата на \*\*\* \*\*\* и работата на останалите \*\*\*и не може да бъде направена, за да се достигне до извода, че дейността на \*\*\* \*\*\* е временна. Точно както \*\*\*ите по основните предмети, \*\*\* \*\*\* извършва преподавателска дейност, която е основна за работодателя и има цикличен, а не временен или краткотраен характер /решение № 176 от 15.03.2010 г. по гр. д. № 3022 по описа за 2008 г. на III ГО/. Работата в училищата условно е организирана на учебни години, но е последователна и непрекъсната /№ 889 от 29.10.2008 г. на ВКС по гр. д. № 1730/2006 г. на IV ГО/. Затова за длъжността "\*\*\*\*" не може да се сключва срочен трудов договор на основание чл. 68, ал. 3 от КТ. Допустимо е да се сключи такъв договор по чл. 68, ал. 4 от КТ, но в такъв случай обстоятелствата, обосноваващи изключението по смисъла на § 1, т. 8 от ДР на КТ трябва да бъдат посочени в трудовия договор. Разпоредбата на чл. 68 КТ е императивна, поради което следва да се приеме за задължително изискването на § 1, т. 8 от ДР на КТ обуславящите срочността на трудовия договор обстоятелства да са вписани в трудовия договор. В този смисъл е трайната практика на ВКС, съдържаща се в решения № 94 от 17.04.2018 г. по гр. д. № 3082 по описа за 2017 г. на IV ГО, № 164 от 18.02.2010 г. по гр. д. № 4656 по описа за 2008 г. на I ГО, № 104 от 23.02.2010 г. по гр. д. № 453 по описа за 2009 г. на III ГО, № 104 от 23.02.2010 г. по гр. д. № 453/2009 на III ГО на ВКС, № 889 от 29.10.2008 г. на ВКС по гр. д. № 1730/2006 г. на IV ГО и други. В този смисъл **Решение № 61 от 16.06.2020 г. на ВКС по гр. д. № 3437/2019 г., III г. о., ГК, докладчик съдията Драгомир Драгнев**.

В конкретния случай не са били налице предпоставките на чл. 68, ал. 3 КТ за сключване на срочен трудов договор, като работата на "\*\*\*\*" не представлява временна, сезонна или краткотрайни работа и дейност. В него при сключването му не са и посочени причините обосноваващи срочността

му. Поради гореизложеното, трудовият договор сключен между страните е сключен в нарушение на императивни разпоредби на КТ и не отговаря на изискванията на чл. 68, ал. 3 и 4 КТ вр. § 1, т. 8 КТ.

Поради недоказаност на предпоставката за уволнение за работодателя /той не може да бъде прекратен на това специално основание чл. 325, ал. 1, т. 3 КТ – поради изтичане на уговорения срок, тъй като на това основание се прекратяват само срочни трудови договори/, не е възникнало потестативното право за едностранно прекратяване на трудовото правоотношение с ищеца по делото с оспорената заповед, поради което уволнението е незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено. Предвид гореизложеното, искът с правно основание чл.344, ал.1, т.1 КТ се явява основателен и доказан и следва да бъде уважен.

По иска с правно основание чл.344, ал.1, т.2 от КТ:

Искът е акцесорен спрямо иска по чл.344, ал.1 от КТ и уважаването му е възможно, само ако бъде уважен главния - признаване на уволнението за незаконно и неговата отмяна. С оглед уважаването на иска по т. 1 по изложените по-горе съображения, и поради направеното искане от ищеца, съдът приема за основателен и вторият предявен от него иск, акцесорен по своя характер - по чл. 344 ал.1 т.2 от КТ – за възстановяване на работа при ответника на длъжност заеманата преди уволнението длъжност "\*\*\*\* " в ответното училище.

По иска с правно основание чл.344, ал.1, т.3, вр .чл.225, ал.1 КТ

При предявен иск по чл. 344, ал. 1, т. 3, във вр. с чл. 225, ал. 1 от КТ доказателствената тежест да установи факта, че след уволнението е останал без работа и не е получавал трудово възнаграждение, е на ищеца. Фактът на безработица може да бъде доказан, като се установи липсата на вписване на последващо трудово правоотношение в трудовата книжка на ищеца, липса на регистрирано трудово правоотношение в НАП през исковия период, регистриране на ищеца в Бюро по труда като безработен, или чрез установяването на други обстоятелства, от които може да се направи извод за оставането без работа; изтъкнато е, че трудовата книжка е официален удостоверителен документ за отразените в него обстоятелства, който се съхранява от работника/служителя съгласно. В решение № 707/22.12.2009 г. по гр. дело № 3164/2008 г. на II-ро гр. отд. на ВКС (постановено по реда на

чл. 290 от ГПК) е прието, че работникът/служителят е длъжен да представи пред съда трудовата си книжка за констатация, за да установи осъществяването на факта, от който претендира да са настъпили благоприятни за него последици, а именно, че през посочения в чл. 225, ал. 1 от КТ период не е полагал труд по трудово правоотношение, което пък му дава правото да получи предвиденото в тази разпоредба обезщетение. В решение № 132/11.03.2011 г. по гр. дело № 1513/2009 г. на IV-то гр. отд. на ВКС (постановено по реда на чл. 290 от ГПК) е прието, че фактът, че едно лице за определен период от време е останало без работа по трудово правоотношение, е отрицателен; че работникът (служителят), който твърди този факт за да обоснове доводите си, че за него е възникнало вземане по чл. 225 ал.1 от КТ, може да го установи успешно с представяне на трудовата книжка за констатация или на копие (препис) от документа; както и че ако при това положение работодателят твърди, че за иския период работникът е получавал доходи от труд, то работодателят носи тежестта да докаже този факт, и в случай, че такива доказателства не бъдат ангажирани, фактът на безработицата следва да се счита за установен. В решение № 324/06.11.2012 г. по гр. дело № 1728/2011 г. на III-то гр. отд. на ВКС (постановено по реда на чл. 290 от ГПК) е прието, че след като претендира обезщетение за определен период от време, обикновено – за целия шестмесечен период по чл. 225, ал. 1 от КТ, ищецът следва да установи оставането си без работа не само в началния момент след уволнението, а и до края на периода. В този смисъл **Решение № 409 от 02.12.2014 г. на ВКС по гр. д. № 2667/2013 г., I V г. о., ГК, докладчик съдията Боян Цонев.**

По предявения иск на осн. чл. 344, ал. 1, т.3 във вр. с чл. 225, ал. 1 от КТ за обезщетение при незаконно уволнение, по делото е представено копие на справка за актуално състояние на трудови договори /заверено копие на л.26 от делото/, издадена на ищеца. От справката е видно, че последният регистриран трудов договор на ищеца е прекратен на 01.07.2023г. От приложеното заверено копие на удостоверение за декларирани данни, издадено от ТД на НАП на 25.07.2023г. /копие на л. 25 от делото/, като приложение е посочена горепосочената справка за актуално състояние на трудови договори /заверено копие/, издадена на ищеца. Исковата молба е депозирана на 03.08.2023г. / една седмица по-късно/.



Съдът намира, че представената справка от ТД на НАП за актуално състояние на трудовите договори на ищеца, ведно с уведомителното писмо, са годни доказателства, които не са оспорени от ответника и са приети по делото, но в тях се обхваща период до 25.07.2023г., т.е. за един месец. В настоящото изложение Съдът е обсъдил, че тези документи са издадени една седмица преди депозиране на исковата молба. След завеждане на исковата молба, респективно преди приключване на откритото съдебно заседание, ищецът не е ангажирал доказателства за периода, през който е останал без работа –идентична справка за останалия период, или регистрационна карта от Дирекция "Бюро по труда" при Агенцията за заетостта или заверено копие на трудова книжка. Оставането на ищеца без работа е доказано само до датата на на справката /която дата е преди депозиране на исковата молба/, а за останалата част от процесния период, тази материалноправна предпоставка по чл. 225, ал. 1 от КТ остава недоказана, поради което искът за обезщетение следва да се отхвърли за останалата част от периода.

С оглед на незаконосъобразността на уволнението и наличието на причинна връзка между уволнението и оставането без работа, предявеният иск по чл.344, ал.1, т.3 вр.чл.225, ал.1 КТ е установен по основание. Доказа се по делото, че за периода 01.07.2023г.-25.07.2023г. ищецът не е започвал работа при друг работодател. Във връзка с паричната претенция на ищеца по делото, беше изслушана съдебно-икономическа експертиза. Обезщетението за период от един месец, изчислено по изискванията на чл. 228, ал. 1 от КТ, е в размер на 1970,35 лева. Съдът намира, че искът е доказан по размер само за оставането без работа през месец юли 2023г., като за разликата до пълния претендиран размер на обезщетение от 11822,10 лева следва да бъде отхвърлен.

По разноските:

Съобразно изхода на делото и на основание чл.78, ал.1 от ГПК, ответникът \*\*\*, гр.Долни Дъбник, обл.Плевен, ул. „\*\*\*\*“ \*\*\*, представлявано от \*\*\* Ж.Т., следва да бъде осъден да заплати на ищеца А. Д. А., ЕГН \*\*\*\* от гр.Плевен, Плевен, ул. „\*\*\*\*“ №\*\*\*, направените от него разноски в настоящото производство за адвокатско възнаграждение в размер на 666,67 лева, съобразно уважената и отхвърлена част на исковете.

Съобразно изхода на делото и на основание чл.78, ал.3 от ГПК, ищецът



А. Д. А., ЕГН \*\*\*\*\* от гр.Плевен, Плевен, ул. „\*\*\*\*“ №\*\*\* следва да бъде осъден да заплати на ответника \*\*\*, гр.Долни Дъбник, обл.Плевен, ул. „\*\*\*\*“ \*\*\*, представлявано от \*\*\* Ж.Т., направените от него разноси в настоящото производство за адвокатско възнаграждение в размер на 300 лева, съобразно уважената и отхвърлена част на исковете.

Предвид фактическата и правна сложност на делото, Съдът намира, че възраженията и на двете страни за прекомерност на разноските на другата страна, са неоснователни.

На основание чл. 78, ал. 6 от ГПК ответникът \*\*\*, гр.Долни Дъбник, обл.Плевен, ул. „\*\*\*\*“ \*\*\*, представлявано от \*\*\* Ж.Т., следва да бъде осъден да заплати по сметка на Районен съд-Плевен държавна такса върху цената на уважените искове в размер на 138,81 лв./30лв.+30лв.+78,81 лв./, както и 120 лв. за депозит за вещо лице по съдебно-икономическа експертиза.

Воден от горното, Съдът

## **РЕШИ:**

**ПРИЗНАВА ЗА НЕЗАКОННО И ОТМЕНЯ** уволнението на А. Д. А., ЕГН \*\*\*\*\* от гр.Плевен, Плевен, ул. „\*\*\*\*“ №\*\*\* по иска с правно основание чл.344, ал.1, т.1 КТ, предявен **против** \*\*\*, гр.Долни Дъбник, обл.Плевен, ул. „\*\*\*\*“ \*\*\*, **извършено със** Заповед № \*\*\*/30.06.2023г. /допълнена със Заповед № РД\*\*\*/06.07.2023г. за отстраняване на допусната поправка на очевидна фактическа грешка/.

**ВЪЗСТАНОВЯВА**, на основание чл.344, ал.1, т.2 КТ, А. Д. А., ЕГН \*\*\*\*\* от гр.Плевен, Плевен, ул. „\*\*\*\*“ №\*\*\* **на заеманата преди уволнението длъжност** „\*\*\*\*“ в \*\*\*, гр.Долни Дъбник, обл.Плевен, ул. „\*\*\*\*“ \*\*\*, представлявано от \*\*\* Ж.Т..

**ОСЪЖДА**, на основание чл.344, ал.1, т.3, вр.чл.225, ал.1 КТ, \*\*\*, гр.Долни Дъбник, обл.Плевен, ул. „\*\*\*\*“ \*\*\*, представлявано от \*\*\* Ж.Т., **ДА ЗАПЛАТИ НА** А. Д. А., ЕГН \*\*\*\*\* от гр.Плевен, Плевен, ул. „\*\*\*\*“ №\*\*\* **сумата от 1970,35 лева** представляваща обезщетение за времето, в което ищецът е останал без работа поради уволнението в периода 01.07.2023г.-25.07.2023г., като за разликата до пълния предявен размер от

11822,10 лева ОТХВЪРЛЯ ИСКА КАТО НЕОСНОВАТЕЛЕН И НЕДОКАЗАН.

**ОСЪЖДА**, на основание чл.78, ал.1 ГПК \*\*\*, гр.Долни Дъбник, обл.Плевен, ул. „\*\*\*\*“ \*\*\*, представлявано от \*\*\* Ж.Т., **ДА ЗАПЛАТИ НА** ищеца А. Д. А., ЕГН \*\*\*\*\* от гр.Плевен, Плевен, ул. „\*\*\*\*“ №\*\*\*, направените от него разноси в настоящото производство за адвокатско възнаграждение в размер на **666,67 лева**, съобразно уважената и отхвърлена част на исковете.

**ОСЪЖДА**, на основание чл.78, ал.3 ГПК А. Д. А., ЕГН \*\*\*\*\* от гр.Плевен, Плевен, ул. „\*\*\*\*“ №\*\*\* **ДА ЗАПЛАТИ НА** \*\*\*, гр.Долни Дъбник, обл.Плевен, ул. „\*\*\*\*“ \*\*\*, представлявано от \*\*\* Ж.Т., направените от него разноси в настоящото производство за адвокатско възнаграждение в размер на **300 лева**, съобразно уважената и отхвърлена част на исковете.

**ОСЪЖДА**, на основание чл. 78 ал. 6 от ГПК, \*\*\*, гр.Долни Дъбник, обл.Плевен, ул. „\*\*\*\*“ \*\*\*, представлявано от \*\*\* Ж.Т. **ДА ЗАПЛАТИ по сметка на Районен съд-Плевен** държавна такса върху цената на уважените иски в размер на **138,81 лева**, както и **120 лева** за съдебно-икономическа експертиза.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд-Плевен в двуседмичен срок от съобщението.

Съдия при Районен съд – Плевен: \_\_\_\_\_